

Boganmeldelse: Lars Daneskov – Alle har brug for en bedste!

Publiceret 04/09/2020 i [Bøger/Ældre](#) af [Monica Krog-Meyer](#)

BØGER // ANMELDELSE – Er man i panik eller tvivlende over den nye rolle, så er bogen en stor hjælp. Er man fortrøstningsfuld, kan man få masser af skulderklap og opbakning – gode grin og eftertænkksomhed. Monica Krog-Meyer anmelder bogen *Verdens bedste bedste*, og efterlyser udvidelse af bedsteforældregruppen.

Bedstefa-ar! Mormor?

Det er simpelthen sød musik i mine ører, når børnestemmer gjalder de ord gennem stuerne.

Jeg kan også blive irriteret på dem, selvfølgelig kan jeg det. Og så trækker jeg vejret dybt ind eller skælder lidt ud. Og så er vi kærligt videre.

Må jeg ikke godt kalde dig bedstefar?

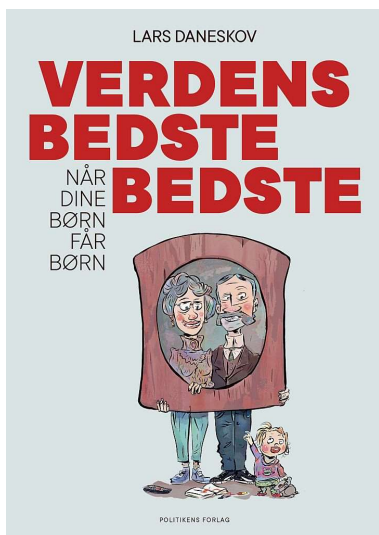
Børnebørn er en gave – og selvfølgelig er det en god ide, at Lars Daneskov har skrevet en bog om den rolle. Han begyndte med at skrive om at være far tilbage i 2006. Tiden er gået: Hans barn skal have barn.

”Der var et nyt menneske på vej, og med ham eller hende ville vi alle være nødt til at rykke en tak på bænken. Mine forældre ville blive til oldeforældre, mine sønner onkler, min yngste datter moster, mens min ældste datter nu altså skulle være mor. Også jeg selv skulle vænne mig til en ny plads. Jeg skulle fra nu af sidde lidt tættere på kanten end før. På bænken stod der morfar.”

Vi har ikke serveret pandekager nok, tror jeg. Men det findes der råd for. Bogen slutter med både billede og opskrift.

Det ER jo en rolle, en ny rolle, og er man klar til den? Orker man de der små igen? Hvad betyder det for selvfølelsen, at man nu er så GAMMEL, at man er blevet morfar eller farmor?

Det er der kommet en god bog ud af, i ægte Lars Daneskov-stil, *Verdens bedste bedste*. Nu har han 4 børnebørn. Så han ved, hvad han taler om. Og det kan man mærke. Finurligheder, skæve pointer, konkrete anvisninger og masser af klogskab. Hans erfaringer og andres. Er man i panik eller tvivlende over den nye rolle, så er bogen en stor hjælp. Er man fortrøstningsfuld, kan man få masser af skulderklap og opbakning – gode grin og eftertænksomhed.

OMSLAG: POLITIKENS FORLAG

”Hvis man engang skulle lave et brætspil, der hed *Familie*, burde brikkerne med bedsteforældre derfor være nogle af dem, som gav mange point, var gode at sidde med og var i stand til at trumfe stort set alle øvrige brikker på brættet. Bedsteforældre er vigtige.”

Styr La-nu-mig-genet

Det er ikke sødsuppe det hele. På elegant vis lykkes det Lars Daneskov at få lempet advarselstavler à la ‘Kør forsigtigt’, ‘Indkørsel forbudt’ og ‘Fuld stop’ ind i snakken. Altså omsat til ikke at blande sig med gammeldags råd, men vente til man bliver spurgt. Man skal være god til at sidde på sine egne hænder og huske udtrykket at ‘passe sin egen næringsvej’. Man skal styre sit ‘Lad-nu-mig-vej’.

”Det er på dette tidspunkt, du én gang for alle må indse, at navlestrengen til dit barn ikke kan nå længere. Som en hund i lænke ved sit hus når du på et tidspunkt til det sted på plænen, som er det, der maksimalt kan blive dit, og hvorfra du ikke kommer videre.”

Det er fint og følsomt skrevet om den svære overgang, hvor man netop må erkende, som der står:

”Den bedste far og bedste mor til dit barnebarn er til hver en tid barnets egne. Du må så nøjes med at være bedstefar eller bestemor. Det er faktisk også helt OK.”

Er man i panik eller tvivlende over den nye rolle, så er bogen en stor hjælp. Er man fortrøstningsfuld, kan man få masser af skulderklap og opbakning – gode grin og eftertænksomhed

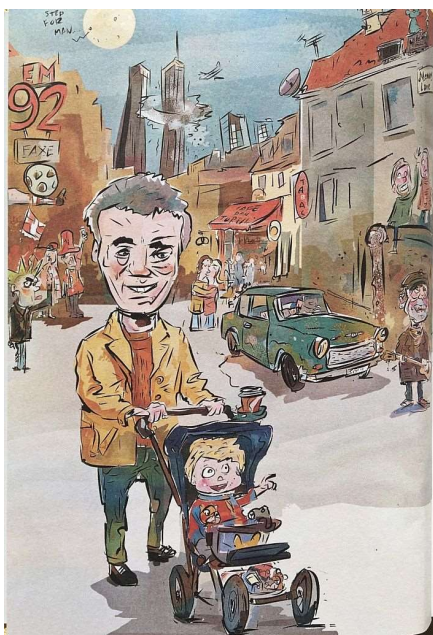
Det er nemlig langt mere end OK. Også selv om bedsteforældre i dag stadig er på arbejdsmarkedet og har travle kalendere, modsat tidligere generationer. Det skal også passes ind, og der er meget, der skal nås, men det er en vidunderlig opgave, der bare skal nydes.

Jeg er vild med formuleringen, at man er ‘en airbag i barnets liv’. Det ER en vigtig rolle, man får. Man tager imod og skærmer for de helt store stød.

”At være bedstemor eller bedstefar er nemlig ikke bare noget, du er. Det er ikke ligesom at lade sig vælge som kasserer i grundejerforeningen eller som guirlandeansvarlig til julefesten på dit arbejde. Det er en titel, der forpligter. Du har en rolle i andres liv og kan ikke erstattes. Det er ikke en titel, du vælger, men én, du får eller bliver tilbudt og bare skal omfavne med det vildeste og største bedsteforældreknus.”

Mange gode input

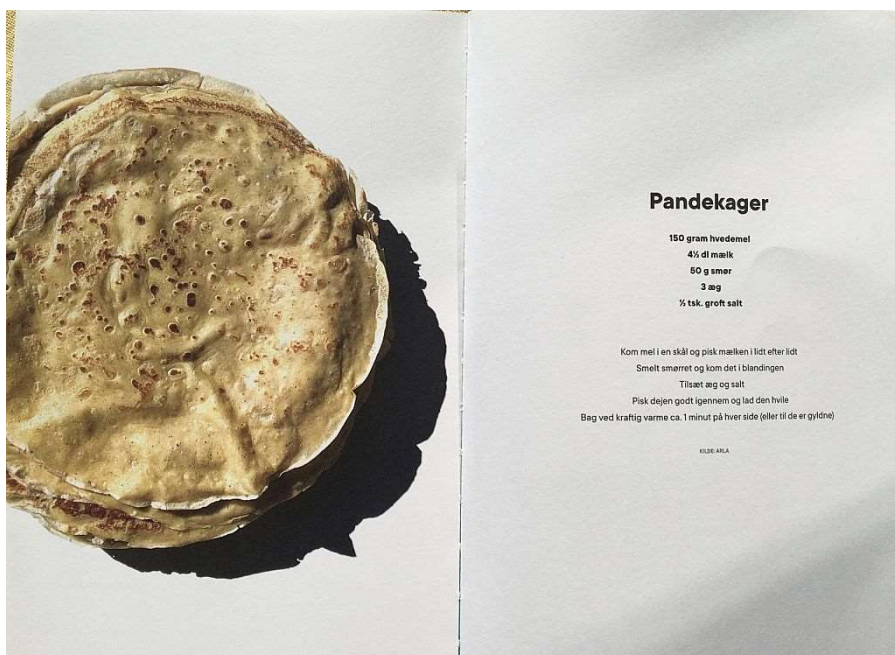
Claus Riis har lavet herlige illustrationer. Som her hvor morfar Lars Daneskov går ned ad Memory Lane med klapvognen og kan fortælle om EM i 92, 9/11 og dengang ‘vi’ landede på månen.

CLAUS RIIS HAR LAVET TEGNINGERNE I BOGEN

Der er citater fra andre om deres erfaringer med rollen som bedste, og der er relevante fakta og tal, så man er godt klædt på. Jeg holder meget af 'opslagstavlebøger', men der er måske lidt for mange afbrydelser af forfatterens kloge ord.

Hvad er det, der oftest siges om bedsteforældre? At hos dem får man pandekager. Jeg måtte straks gå mine egne erfaringer igennem: Vi har ikke serveret pandekager nok, tror jeg. Men det findes der råd for. Bogen slutter med både billede og opskrift.

Undervejs i læsningen når man til at tænke på sine egne bedsteforældre, og på sig selv i rollen og hvordan man egentlig er til det. Rollen sættes i perspektiv.

Dem uden børn, og derfor heller ingen børnebørn? Bare kom an!

Jeg savner et kapitel til sidst til alle dem, der bare ikke HAR børnebørn. Kunne man ikke få dem med i bogen, i disse patchwork-familie-tider?

Jeg var i sin tid selv i fuld gang med at finde et ledigt sæt bedsteforældre til mine børn; det var tæt på, men blev aldrig til noget, fordi mine søstre udfyldte rollen så fint.

Men det kan man jo sagtens: Finde nogle, der er ved at gå til over ikke at have udsigt til børnebørn – og så spørge, om ikke de kunne have lyst til at være med i noget, der kan glæde alle. Opgaven er helt den samme. Man kan *vælge* at blive bedste. Og man kan *vælge* sig en bedste, hvis man ikke har en.

Det skete faktisk

Vi har selv lige oplevet det: Min mand fik en forespørgsel fra sin afdøde storebrors barnebarn: "Må jeg ikke godt kalde dig bedstefar?"

Anna-Frida er 10 år og en vaks pige. Min mand var lykkelig og meget beæret. Tænk at få et nyt barnebarn, endda to, for hendes bror er med på ideen, tror jeg. Ja rent faktisk er min mand genetisk set mere bedstefar til de to end til dem, mine børn har fået, og papsønnens børn.

Det er min mands motto: Enhver har brug for en bedstefar! Det lever han op til efter bedste evne, og nu er der altså 7 børn, han er udnævnt som bedstefar til.

Anna-Frida kvitterede med den sødeste tegning. Det var stort for hende at skrive ordet, vel vidende, at hun nu virkelig har en bedstefar.

Vores hjerter smelter, hver gang vi ser på den.

**Lars Daneskov: *Verdens bedste bedste*
Udkom 25. aug på Politikens Forlag**

- MONICA KROG-MEYER
- SENESTE ARTIKLER

Monica Krog-Meyer, tidl. radiovært, nu skribent, pensionist og mormor. Født 1950, programmedarbejder og studievært. Har taget turen fra P3, via P4 og til P5. Jeg skrev i 2010 "Plus-alderen - vi bliver jo bare ved!", der medfører mange muntre foredrag rundt i Danmark.